

Joi, 19 aprilie 2018

P8_TA(2018)0186

Aplicarea dispozițiilor tratatului privind parlamentele naționale

Rezoluția Parlamentului European din 19 aprilie 2018 referitoare la aplicarea dispozițiilor tratatului privind parlamentele naționale (2016/2149(INI))

(2019/C 390/18)

Parlamentul European,

- având în vedere Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE), în special articolul 5 privind delegarea competențelor și subsidiaritatea, articolul 10 alineatul (1) privind democrația reprezentativă, articolul 10 alineatul (2) privind reprezentarea cetățenilor UE, articolul 10 alineatul (3) privind dreptul cetățenilor UE de a participa la viața democratică a Uniunii, articolul 11 privind democrația participativă, articolul 12 privind rolul parlamentelor naționale, articolul 48 alineatul (3) cu privire la procedura ordinară de revizuire și articolul 48 alineatul (7) (clauza pasarelă),
- având în vedere Protocolul nr. 1 privind rolul parlamentelor naționale în Uniunea Europeană și Protocolul nr. 2 privind aplicarea principiilor subsidiarității și proporționalității,
- având în vedere articolul 15 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) și articolele 41 și 42 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene,
- având în vedere rezoluțiile sale din 12 iunie 1997, referitoare la relațiile dintre Parlamentul European și parlamentele naționale ⁽¹⁾, din 7 februarie 2002, referitoare la relațiile dintre Parlamentul European și parlamentele naționale în contextul integrării europene ⁽²⁾, din 7 mai 2009, referitoare la dezvoltarea relațiilor dintre Parlamentul European și parlamentele naționale în temeiul Tratatului de la Lisabona ⁽³⁾ și din 16 aprilie 2014, referitoare la relațiile dintre Parlamentul European și parlamentele naționale ⁽⁴⁾,
- având în vedere rezoluțiile sale din 16 februarie 2017 referitoare la îmbunătățirea funcționării Uniunii Europene valorificând potențialul Tratatului de la Lisabona ⁽⁵⁾, la capacitatea bugetară pentru zona euro ⁽⁶⁾ și la posibile evoluții și ajustări ale structurii instituționale actuale a Uniunii Europene ⁽⁷⁾,
- având în vedere rapoartele anuale ale Comisiei privind relațiile dintre Comisia Europeană și parlamentele naționale, în special cel din 2 iulie 2015, pentru anul 2014 (COM(2015)0316), cel din 15 iulie 2016, pentru 2015 (COM(2016)0471), și rapoartele anuale ale Comisiei privind subsidiaritatea și proporționalitatea, în special raportul pentru anul 2015 din 15 iulie 2016 (COM(2016)0469) și cel pentru anul 2016, din 30 iunie 2017 (COM(2017)0600),
- având în vedere rapoartele anuale ale Direcției pentru relațiile cu parlamentele naționale din cadrul Parlamentului European, în special în Raportul intermediar pe 2016 privind relațiile dintre Parlamentul European și parlamentele naționale,
- având în vedere Rezoluția sa din 26 octombrie 2017 referitoare la monitorizarea aplicării dreptului UE în 2015 ⁽⁸⁾,
- având în vedere Cartea albă din 1 martie 2017 a Comisiei privind viitorul Europei și discursul din 13 septembrie 2017 privind starea Uniunii al Președintelui Comisiei Europene, Jean-Claude Juncker, în care a fost prezentată o foaie de parcurs,
- având în vedere declarația „O integrare europeană mai profundă: calea de urmat” a președinților Camerei Deputaților din Italia, Adunării Naționale din Franța, Bundestagului Germaniei, Camerei Deputaților din Luxemburg, semnată la 14 septembrie 2015 și aprobată în prezent de 15 camere parlamentare naționale din UE,
- având în vedere concluziile adoptate în cadrul reuniunilor Conferinței președinților parlamentelor din UE de la intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona, în special cea de la Luxembourg din 2016 și cea de la Bratislava din 2017,

⁽¹⁾ JO C 200, 30.6.1997, p. 153.

⁽²⁾ JO C 284 E, 21.11.2002, p. 322.

⁽³⁾ JO C 212 E, 5.8.2010, p. 94.

⁽⁴⁾ JO C 443, 22.12.2017, p. 40.

⁽⁵⁾ Texte adoptate, P8_TA(2017)0049.

⁽⁶⁾ Texte adoptate, P8_TA(2017)0050.

⁽⁷⁾ Texte adoptate, P8_TA(2017)0048.

⁽⁸⁾ Texte adoptate, P8_TA(2017)0421.

Joi, 19 aprilie 2018

- având în vedere contribuțiile și concluziile reuniunilor Conferinței organelor parlamentare specializate în chestiunile Uniunii ale parlamentelor Uniunii Europene (COSAC), prezentate de la intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona, în special ale reuniunilor de la Valetta și Tallin din 2017, precum și rapoartele semestriale ale COSAC,
 - având în vedere articolul 13 din Tratatul privind stabilitatea, coordonarea și guvernanța în cadrul uniunii economice și monetare (TSCG), care a consacrat organizarea de conferințe interparlamentare în scopul dezbaterii politicilor bugetare și a altor chestiuni care fac obiectul tratatului,
 - având în vedere Rezoluția Senatului Republicii Cehe din 30 noiembrie 2016 (cea de-a 26-a rezoluție din cadrul celei de-a 11-a legislaturi), Rezoluția Senatului Republicii Italiene din 19 octombrie 2016 (Doc. XVIII nr 164) și contribuțiile Comisiei sale pentru politicile Uniunii Europene din 2 mai 2017 (Prot. 573), precum și contribuțiile Comisiei pentru afaceri ale UE a Adunării Naționale din Franța, din 31 mai 2017 (nr. de referință 2017/058) și ale Comisiei permanente pentru afaceri europene a Casei Reprezentanților din Țările de Jos, din 22 decembrie 2017 (scrisoarea A(2018)1067),
 - având în vedere articolul 52 din Regulamentul său de procedură, precum și articolul 1 alineatul (1) litera (e) din Decizia Conferinței președinților din 12 decembrie 2002 privind procedura de autorizare a rapoartelor din proprie inițiativă și anexa 3 la aceasta,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri constituționale (A8-0127/2018),
- A. întrucât parlamentele naționale contribuie în mod activ la buna funcționare a Uniunii Europene (articolul 12 din TUE), jucând astfel un rol important în ceea ce privește legitimitatea sa democratică și concretizându-l în cea mai mare măsură;
 - B. întrucât răspunderea guvernelor naționale în fața parlamentelor lor în contextul afacerilor europene, care depinde de practici naționale individuale, este elementul central al rolului parlamentelor naționale în cadrul actualului tratat european;
 - C. întrucât, pentru o mai bună reprezentativitate, parlamentele naționale ar trebui să exercite controlul asupra guvernelor naționale, la fel cum Parlamentul European exercită controlul asupra executivului european; întrucât, cu toate acestea, nivelul influenței parlamentelor naționale asupra guvernelor naționale variază considerabil la nivelul statelor membre;
 - D. întrucât parlamentele naționale se plâng adesea de implicarea lor limitată în afacerile Uniunii și doresc să fie asociate în mai mare măsură la dezvoltarea procesului de integrare europeană;
 - E. întrucât lipsa de transparență a proceselor legislative și decizionale ale UE riscă să submineze prerogativele parlamentelor naționale în temeiul tratatelor și al protocoalelor relevante și, în special, rolul acestora de supraveghetori ai guvernelor;
 - F. întrucât pluralismul parlamentelor naționale este extrem de benefic pentru Uniune, în sensul că alinierea diverselor poziții politice în statele membre poate consolida și extinde dezbaterea transversală la nivel european;
 - G. întrucât subreprezentarea minorităților parlamentare în afacerile europene ar trebui compensată, respectând totodată integral majoritățile din fiecare parlament național și principiul reprezentării proporționale;
 - H. întrucât parlamentele naționale au un rol în orice revizuire a tratatelor europene și au fost recent invitate să se implice într-o serie de forumuri democratice ale UE;
 - I. întrucât o sferă publică europeană ar putea fi stimulată printr-o serie de forumuri privind viitorul Europei, care să fie organizate de parlamentele naționale și Parlamentul European, în calitate de reprezentanți naturali ai democrației europene; întrucât astfel de forumuri ar putea fi sprijinite printr-o săptămână europeană comună, în care membrii camerelor parlamentare naționale să discute concomitent pe tema afacerilor europene cu comisari europeni și deputați în Parlamentul European;
 - J. întrucât, după cum arată tendințele electorale recente, criza economică, financiară și socială a accentuat neîncrederea și dezamăgirea cetățenilor UE față de actualul model democratic de reprezentare, atât la nivel european, cât și la nivel național;

Joi, 19 aprilie 2018

- K. întrucât exercitarea dreptului parlamentelor naționale de a examina conformitatea cu principiul subsidiarității, pe baza așa-numitului sistem de alertă timpurie (SAT), a condus la îmbunătățirea parțială a relațiilor dintre instituțiile UE și parlamentele naționale;
- L. întrucât parlamentele naționale critică uneori SAT, susținând că dispozițiile acestuia nu sunt ușor de transpus în practică și nu au un domeniu de aplicare extins;
- M. întrucât s-au înregistrat progrese în ceea ce privește punerea în aplicare a SAT, după cum arată cele mai recente cifre privind numărul total de avize prezentate de parlamentele naționale în cadrul dialogului politic; întrucât utilizarea limitată a procedurii „cartonașului galben” și ineficacitatea procedurii „cartonașului portocaliu” indică faptul că este nevoie în continuare de îmbunătățiri și că este posibilă o mai bună coordonare între parlamentele naționale în acest sens;
- N. întrucât perioada de opt săptămâni prevăzută la articolul 4 din Protocolul nr. 1 s-a dovedit a fi inadecvată pentru o monitorizare în timp util a conformității cu principiul subsidiarității;
- O. întrucât SAT poate fi completat de sistemul care permite în prezent parlamentelor naționale să transmită propuneri constructive pentru a fi analizate de Comisie și ținând cont în mod corespunzător de dreptul său de inițiativă;
- P. întrucât mai multe parlamente naționale și-au exprimat interesul cu privire la un instrument de îmbunătățire a dialogului politic, fapt care le-ar oferi posibilitatea de a formula propuneri constructive pentru a fi analizate de Comisie și ținând cont în mod corespunzător de dreptul de inițiativă al Comisiei;
- Q. întrucât parlamentele naționale pot emite în orice moment avize în cadrul dialogului politic, își pot mandata guvernele să solicite formularea unor propuneri legislative prin intermediul Consiliului sau, în conformitate cu articolul 225 din TFUE, pot solicita pur și simplu Parlamentului să adreseze propuneri Comisiei;
- R. întrucât aplicarea unei proceduri de tip „cartonaș roșu” este considerată imposibilă în acest stadiu al procesului de integrare europeană;
- S. întrucât gama amplă de drepturi privind informarea prevăzută de Tratatul de la Lisabona ar putea fi consolidată dacă parlamentelor naționale li s-ar acorda mai multe resurse și mai mult timp pentru a analiza documentele transmise de către instituțiile UE;
- T. întrucât IPEX (o platformă pentru schimbul continuu de informații între parlamentele naționale și între parlamentele naționale și instituțiile europene) ar trebui dezvoltată mai mult, în conformitate cu Strategia digitală, în care Parlamentul European are un important rol de sprijin;
- U. întrucât cooperarea interinstituțională s-a îmbunătățit după intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona și a așa-numitei inițiative Barroso - dialogul politic lansat de Comisie în septembrie 2006, prin care parlamentele naționale au posibilitatea de a formula observații, reacții pozitive sau critici la adresa propunerilor Comisiei;
- V. întrucât parlamentele naționale își exprimă ocazional nemulțumirea cu privire la relațiile lor cu Uniunea Europeană, susținând că acestea sunt prea complexe;
- W. întrucât parlamentele naționale au competențe importante în materie de libertate, securitate și justiție în temeiul articolelor 70, 85 și 88 din TFUE și, prin urmare, ar trebui să joace un rol important în viitorul politicii de securitate și apărare a Uniunii;
- X. întrucât ar trebui să existe un control parlamentar național și european mai mare al politicilor fiscale și economice, al deciziilor adoptate și al problemelor legate de guvernare la nivelul UE;

Joi, 19 aprilie 2018

- Y. întrucât decizia Curții de Justiție din 16 mai 2017 privind caracterul mixt al acordului comercial dintre UE și Singapore a schimbat modul în care parlamentele naționale vor fi implicate în acorduri comerciale pe viitor;
- Z. întrucât o interacțiune mai bună și un schimb îmbunătățit de informații între deputații din PE și membrii parlamentelor naționale, precum și între funcționarii parlamentelor naționale ar putea contribui la îmbunătățirea controlului dezbaterii europene la nivel național și, astfel, ar promova o cultură politică și parlamentară cu adevărat europeană,

Controlul activității guvernamentale în domeniul afacerilor europene

1. consideră că exercitarea drepturilor și obligațiilor parlamentelor naționale care decurg din Tratatul de la Lisabona a consolidat rolul lor în cadrul constituțional european, contribuind astfel la îmbunătățirea pluralismului, a legitimității democratice și a funcționării Uniunii;
2. recunoaște faptul că guvernele naționale sunt democratic răspunzătoare în fața parlamentelor naționale, astfel cum se recunoaște la articolul 10 alineatul (2) din TUE, în conformitate cu ordinea lor constituțională națională; consideră că această responsabilitate este un element fundamental al rolului camerelor parlamentare naționale în Uniunea Europeană; încurajează parlamentele naționale să își exercite pe deplin funcțiile lor europene, pentru a influența și controla în mod direct conținutul politicilor europene, în special prin monitorizarea guvernelor lor naționale, în calitatea acestora de membri ai Consiliului European și ai Consiliului;
3. invită statele membre să se asigure că parlamentelor naționale li se acordă suficient timp, capacitatea și accesul necesar la informații pentru a-și îndeplini rolul constituțional de a controla și legitima activitatea guvernelor naționale atunci când acestea acționează la nivel european, în cadrul Consiliului sau al Consiliului European; recunoaște că această funcție europeană ar trebui să se desfășoare în deplină conformitate cu tradițiile constituționale ale statelor membre; consideră că, pentru a menține și consolida acest rol, schimbul de bune practici și interacțiunea existente între parlamentele naționale ar trebui consolidate și promovate;
4. consideră că transparența metodelor de lucru și a proceselor decizionale ale instituțiilor UE reprezintă o condiție prealabilă pentru a le permite parlamentelor naționale să își îndeplinească în mod eficient rolul instituțional ce rezultă din tratate; solicită, în continuare, parlamentelor naționale să își folosească pe deplin competențele în scopul de a controla acțiunile guvernelor la nivel european, printre altele, adaptându-și organizarea internă, calendarele și regulamentele de procedură pentru a putea face acest lucru; propune, în plus, un schimb de bune practici între camerele naționale, dezbateri periodice între miniștri și comisiile specializate din parlamentele naționale, înainte și după reuniunile Consiliului și Consiliului European, și reuniuni periodice între membrii parlamentelor naționale, comisari și deputați în Parlamentul European;
5. consideră că trebuie avut grijă să se evite orice fel de suprareglementare în ceea ce privește legislația europeană din partea statelor membre și că parlamentele naționale joacă un rol esențial în acest sens; reamintește, în același timp, că acest lucru nu aduce atingere dreptului statelor membre de a aplica clauze privind menținerea nivelului de protecție și de a stabili, de exemplu, standarde sociale și de mediu mai ridicate la nivel național;
6. reamintește, încurajând totodată un dialog politic și consolidat cu parlamentele naționale și recunoscând necesitatea clară de a consolida participarea parlamentară, că deciziile trebuie adoptate în conformitate cu competențele constituționale și ținând cont de delimitarea clară a competențelor decizionale ale organismelor naționale și, respectiv, europene;
7. subliniază că Parlamentul European și parlamentele naționale ar trebui să fie implicate mai mult în semestrul european și recomandă o mai bună coordonare a calendarelor bugetare la nivel național și european pe parcursul întregului proces, pentru a încuraja utilizarea mai eficientă a acestui instrument; reamintește, în plus, că alinierea semestrului european la agendele parlamentelor naționale ar putea contribui, de asemenea, la coordonarea politicilor economice, subliniind în același timp că o astfel de aliniere nu ar trebui să ignore competențele de autogovernare și normele de procedură specifice ale fiecărei camere parlamentare;
8. propune fixarea unei perioade naționale pentru dialogul bugetar, în cursul căreia parlamentele naționale să poată dezbate și contribui la Semestrul european, mandatându-și guvernele în relațiile cu Comisia și Consiliul;

Joi, 19 aprilie 2018

9. subliniază faptul că, în timpul ultimei reuniuni plenare a Conferinței organelor parlamentare specializate în chestiunile Uniunii (COSAC) de la Tallinn, a fost recunoscut faptul că majoritatea parlamentelor naționale participă în mod activ la reuniunile plenare pentru a dezbate probleme legate de UE, fie la intervale regulate, fie ad-hoc, și că derularea mai multor dezbateri plenare privind probleme legate de UE sporește vizibilitatea Uniunii și le oferă cetățenilor posibilitatea de a afla mai multe despre agenda UE și despre pozițiile partidelor politice în aceste privințe;

Crearea unei sfere publice europene

10. remarcă faptul că alinierea diverselor poziții politice din statele membre ar putea consolida și extinde dezbaterile transversale la nivel european; recomandă, prin urmare, ca delegațiile parlamentare naționale care acționează pe lângă instituțiile europene să reflecte diversitatea politică; subliniază importanța principiului reprezentării proporționale a membrilor diferitelor partide politice în această privință;

11. ia act de faptul că voința cu forță constrângătoare a majorității parlamentare ar putea fi exprimată în avizele parlamentelor naționale, în cadrul SAT sau în afara acestuia; sprijină, cu toate acestea, ideea de a acorda minorităților politice parlamentare naționale posibilitatea de a-și exprima punctele de vedere divergente, care ar putea apoi să fie incluse în anexele la aceste avize; consideră că aceste avize ar trebui să fie emise respectând pe deplin principiul proporționalității și în conformitate cu regulamentul de procedură al fiecărei camere parlamentare naționale;

12. ia act de recente apeluri privind o serie de convenții democratice în întreaga Europă; consideră, în acest sens, că instituirea unei săptămâni europene anuale le-ar permite deputaților în PE și comisarilor, în special vicepreședinților responsabili cu clusterelor, să prezinte în fața tuturor adunărilor parlamentare naționale pentru a discuta și a explica agenda europeană alături de membri ai parlamentelor naționale și de reprezentanți ai societății civile; propune revizuirea propriilor sale norme de procedură pentru a sprijini această inițiativă, și încurajează parlamentele naționale să facă același lucru; consideră, în plus, că întâlnirile dintre grupurile politice naționale și europene în cadrul cooperării interparlamentare a UE ar putea aduce valoare adăugată sub forma unei dezbateri politice europene autentice;

Susținerea reformei SAT

13. subliniază că SAT a fost utilizat rar de la intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona și consideră că ar putea fi reformat în actualul cadru constituțional;

14. constată că exemple precum declanșarea procedurii „cartonașului galben” împotriva propunerii Comisiei privind revizuirea Directivei privind detașarea lucrătorilor în 2016 demonstrează că SAT este funcțional; subliniază că utilizarea limitată a procedurii „cartonașului galben” ar putea indica faptul că principiul subsidiarității este, în general, respectat în UE; consideră, prin urmare, că deficiențele de ordin procedural ale SAT nu ar trebui considerate probe concludente privind nerespectarea principiului subsidiarității; reamintește, în plus, că parlamentele naționale pot interveni și pot examina problema respectării principiului subsidiarității înainte de prezentarea unei propuneri legislative de către Comisie sub forma unor cărți verzi și albe sau înainte de prezentarea anuală a programului de lucru al Comisiei;

15. reamintește că, pentru fiecare inițiativă legislativă nouă, Comisia este obligată să verifice dacă UE are dreptul de a acționa și dacă acțiunea sa este justificată; subliniază, în plus, că experiența anterioară a dovedit că separarea dimensiunii politice a principiului subsidiarității de dimensiunea juridică a principiului proporționalității este uneori dificilă și problematică; invită, prin urmare, Comisia ca, în răspunsurile sale la avizele motivate emise în cadrul SAT sau în afara acestui cadru, să abordeze și problema proporționalității și, după caz, orice preocupări referitoare la opțiunile de politică propuse, pe lângă interpretarea sa asupra principiului subsidiarității;

16. ia act de solicitarea formulată de parlamentele naționale de a se prelungi termenul de opt săptămâni în care pot emite avize motivate în conformitate cu articolul 3 din Protocolul nr. 1; subliniază, cu toate acestea, că actualul cadru al tratatului nu prevede o astfel de extindere; consideră, prin urmare, că Comisia ar trebui să aplice o perioadă de notificare tehnică în cadrul SAT, pentru a lăsa mai mult timp între data la care proiectele de acte legislative sunt primite de fapt de camerele parlamentare naționale și data la care începe perioada de opt săptămâni; reamintește, în acest sens, că în 2009 au fost puse în practică de către Comisie alte modalități practice pentru funcționarea mecanismului de control al subsidiarității;

Joi, 19 aprilie 2018

17. ia act de solicitarea formulată de unele parlamente naționale de a se prelungi termenul de opt săptămâni în care pot emite un aviz motivat în conformitate cu articolul 6 din Protocolul nr. 2;

18. propune, în concordanță cu dialogul politic lansat de Comisie în 2016, utilizarea pe deplin a sistemului prin care parlamentele naționale pot transmite propuneri constructive Comisiei cu scopul de a influența în mod pozitiv dezbaterile europene și competența de inițiativă a Comisiei; sugerează, în această privință, că Comisia ar putea să beneficieze de libertatea fie de a ține cont de astfel de propuneri, fie de a emite un răspuns oficial, subliniind motivele pentru care nu face acest lucru; subliniază că o astfel de procedură nu poate consta într-un drept de inițiativă sau de a retrage sau modifica legislația, deoarece acest lucru ar submina „metoda Uniunii” și distribuția competențelor între nivelul național și cel european și, astfel, ar încălca tratatele; recomandă între timp ca, în cazul unei revizuirii viitoare a tratatelor, dreptul de inițiativă legislativă să fie atribuit Parlamentului European, în calitate de reprezentant direct al cetățenilor UE;

Aplicarea dreptului la informare

19. reamintește că articolul 12 din TUE și Protocolul nr. 1 le conferă parlamentelor naționale dreptul de a primi direct informații de la instituțiile europene;

20. subliniază că parlamentele naționale ar putea trata mai bine informațiile care le sunt transmise, fie prin SAT, fie în temeiul dreptului lor la informare, dacă platforma IPEX ar avea rolul unei agore sau al unui forum pentru dialog informal permanent între parlamentele naționale și între acestea și instituțiile europene; decide, prin urmare, să promoveze utilizarea platformei pentru consolidarea dialogului politic; recomandă ca parlamentele naționale să utilizeze la momentul potrivit platforma IPEX pentru a asigura declanșarea timpurie a mecanismului național de control; recomandă utilizarea IPEX drept canal pentru partajarea sistematică a informațiilor și pentru identificarea timpurie a problemelor legate de subsidiaritate; observă potențialul dezvoltării IPEX ca principal canal de comunicare și transmitere a documentelor relevante de la instituțiile UE către parlamentele naționale și invers și, în acest context, se angajează să ofere asistență organelor administrative ale camerelor parlamentare naționale cu privire la modul în care să utilizeze platforma; încurajează, de asemenea, instituirea mai multor schimburi de funcționari din instituții și din grupurile politice între administrațiile Parlamentului European și parlamentelor naționale;

O cooperare interinstituțională mai bună

21. ia act de cooperarea existentă între Parlamentul European și parlamentele naționale în cadrul COSAC, al Conferinței interparlamentare privind politica externă și de securitate comună și în temeiul articolului 13 din TSCG; subliniază că o astfel de cooperare ar trebui să se desfășoare pe baza principiilor consensului, schimbului de informații și consultării, pentru ca parlamentele naționale să exercite un control asupra guvernelor și administrațiilor lor respective;

22. reiterează faptul că actualul cadru al relațiilor dintre Uniune și parlamentele naționale ar putea fi simplificat și armonizat, pentru a deveni mai eficient și mai eficace; solicită, în acest context, o revizuire a angajamentului dintre Uniune și parlamentele naționale, la nivelul platformelor și forumurilor existente, în vederea consolidării acestor relații și a adaptării lor la nevoile actuale; insistă, totuși, asupra unei delimitări clare între competențele decizionale ale parlamentelor naționale și cele ale Parlamentului European, când parlamentele naționale ar trebui să își exercite funcția europeană în temeiul constituțiilor lor naționale, în special prin exercitarea controlului asupra membrilor guvernelor lor naționale ca membre ale Consiliului European și ale Consiliului, la acest nivel fiind cel mai bine plasate pentru a monitoriza procesul legislativ european; respinge, prin urmare, crearea unor organisme decizionale parlamentare mixte din motive de transparență, responsabilitate și capacitate de acțiune;

23. subliniază că o consolidare a dialogului politic și tehnic dintre comisiile parlamentare, atât la nivel național, cât și la nivel european, ar fi un pas foarte productiv înspre o cooperare interparlamentară totală; are în vedere posibilitatea de a alocă resurse suplimentare pentru a atinge acest obiectiv și utilizarea videoconferințelor, atunci când este posibil;

24. recunoaște importanța reuniunilor interparlamentare la nivel de comisii, stabilite la articolele 9 și 10 din Protocolul nr. 1; consideră că ar putea fi îmbunătățită cooperarea interinstituțională dacă deputații din Parlamentul European și membrii parlamentelor naționale ar acorda o mai mare importanță acestor reuniuni și dacă acestea ar fi pregătite printr-o mai strânsă cooperare;

Joi, 19 aprilie 2018

25. recomandă ca parlamentele naționale să fie pe deplin implicate în continuarea dezvoltării politicii de securitate și apărare comune; consideră că implicarea acestora ar trebui promovată în strânsă cooperare cu Parlamentul European și respectând pe deplin prevederile constituțiilor naționale privind politicile de securitate și apărare, inclusiv prin reuniuni interparlamentare comune între reprezentanți ai parlamentelor naționale și deputații în Parlamentul European și printr-un dialog politic între o comisie cu drepturi depline pentru securitate și apărare din Parlamentul European și comisiile parlamentare naționale de resort; ia act de potențialul acestei situații pentru ca statele membre ale UE care sunt neutre să exercite un control constructiv în acest domeniu;

26. consideră că o consolidare a dialogului politic și legislativ între parlamentele naționale și cu acestea ar contribui la respectarea obiectivelor stabilite în Acordul interinstituțional privind o mai bună legiferare;

o

o o

27. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre.
